

divine grace for salvation, they stressed the importance of personal religious experience. These Puritans insisted that they, as God's elect, had the duty to direct national affairs according to God's will as revealed in the Bible. This union of church and state to form a holy commonwealth gave Puritanism direct and exclusive control over most colonial activity until commercial and political changes forced them to relinquish it at the end of the 17th century.

During the whole colonial period Puritanism had direct impact on both religious thought and cultural patterns in America. In the 19th century its influence was indirect, but it can still be seen at work stressing the importance of education in religious leadership and demanding that religious motivations be tested by applying them to practical situations.

To sum it up, we should note that the imprint of Puritanism on the era of the Founders and, through time, on contemporary U.S. political and social life is apparent in several respects. From the body of Puritan thought come three elements that proved especially important for subsequent American political and social practice: covenant theology, the emphasis on the total depravity of humankind, and the concept of a chosen people. Each of these doctrines was applied by the Puritan thinkers and their successors to the earthly realm of politics (4;43). Covenant theology helped Americans decide under what conditions governments required obedience. The Puritan image of human sinfulness provided clues about the best design for maintaining stable government. And the idea of "chosenness" encouraged Americans to think about their nation in missionary terms. Despite the passage of two centuries, these ideas continue to cast a long shadow over the conduct of American political and social life.

References

1. Bercovitch S. The Puritan Origins of the American Self.- Yale, UP, 1975
2. Emory Elliot. "Those Irrepressible Puritans: Canon War Survivors", in: Puritan Tradition in American Literature.-Kyiv, 2004
3. Emory Elliot. The Cambridge Introduction to Early American Literature.- Cambridge,UP, 2002
4. Kenneth D.Wald. Religion and Politics in the United States.- New York. Oxford, 2003
5. Perry Miller, "The Puritan Way of Life", in: Readings in American Civilization. A text-book for students of English philology/Sel. by T.Pyzik.-Katowice: Univ. Slavski, 1984.-418p.
6. Thomas J. Osborne, "The Puritan Ethic in Postwar America", in: Paths to the Present. Edited by T.J.Osborne, F.R.Mabbutt. New York,1974,pp.1-17

*Ольга Лазурко
наук. керівник – доц. А.А. Григорук*

МАЛИЙ БІЗНЕС: СУТЬ І ХАРАКТЕРНІ РИСИ, ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ В УКРАЇНІ.

Важливою складовою економічної діяльності населення в сучасному світі є мале підприємництво(МП). Воно стало невід'ємною та вагомою часткою життя економічно розвинутих країн, та тою ланкою, що дозволяє підійматися вгору та досягати успіху країнам третього світу. Серед цілого ряду різноманітних факторів економічного зростання найзначнішими вважають вмілу реалізацію підприємницького потенціалу громадян країни, ефективне використання в економічному механізмі самостійної господарської ініціативи людини.

Характерними рисами малих підприємств є: добровільність утворення; самоуправління; самофінансування; відповідальність за результати господарської діяльності; за своєю суттю саме малий бізнес в змозі активізувати економічне життя у кризовій ситуації, вирішивши при цьому першочергові соціально-економічні проблеми. Серед них такі, як створення конкурентного середовища; прискорення реструктуризації економіки, насичення ринку товарами та послугами, створення нових робочих місць.

У ході розпочатого нового етапу економічної реформи в Україні особливо важливим стає вишукування додаткових резервів підвищення ефективності господарського механізму, прийняття кардинальних заходів щодо створення умов для виходу країни з кризової ситуації. Пошук найбільш прийнятних для України методів оздоровлення економіки приводить до необхідності звернутися до світового досвіду вирішення цих проблем.

У розвинених країнах з ринковою системою господарювання дрібні, малі та середні підприємства за останніх 30-40 років становлять основу підприємництва. Високі темпи постійного зростання кількості малих підприємницьких організацій привертають увагу. Лише у США у 1960 р було створено близько 5 млн. дрібних і середніх компаній а вже у 1970 р їх число

сягнуло за 10 млн. у 1980 р. – за 14 млн. а й 1990 р досягло більше 20 млн. На частку підприємств із чисельністю до 500 чол. у цій країні припадає 53 загальної чисельності зайнятих, 35-величини сукупних активів, 45 – продажів, 34,9% – чистого доходу. За останніх 8 років у Великобританії щорічно реєструються близько 900 нових компаній, які належать до дрібного підприємства. На цих підприємствах зайнято до 1/3 робочої сили, вироблено близько 20% валового національного продукту. У країнах ЄС в середині 80-х років приблизно 50% працюючого населення було зайнято у малому бізнесі. В Японії на підприємства з кількістю працюючих до 300 чол. припадає 99,5% від їх загальної кількості, 77% – зайнятих 51,8%-продажів.

У розвинутих країнах запроваджено чітку і зрозумілу систему оподаткування. Мале підприємство поряд з іншими формами працює в правовому полі, яке регламентує санітарні умови праці, охорону довкілля, тривалість робочого дня, прийом та звільнення з роботи та ін. В них створено систему підтримки малого підприємництва. Виділяють такі основні її механізми : 1) гарантійні фонди; 2) пільгове кредитування; 3) спільне фінансування; 4) кредитні спілки; 5) центри підтримки малих підприємств; 6) реструктуризація промислових підприємств; 7) пільгове оподаткування.

Малі підприємства – це не просто додаток до великого виробництва, а важлива самостійна форма функціонування і розвитку сучасних продуктивних сил. За останніми оцінками спеціалістів в Україні налічується близько 100 тис. малих підприємств і 900 тис. господарських суб'єктів малого бізнесу. За офіційною статистикою до суб'єктів малого підприємництва відносять лише юридичних осіб. Але складовою частиною цього сектора є і фізичні особи. В такому разі показник на 1000 жителів зростає із 4,6 до 35 [3,с.7]. Тут зайнято близько 2,5 млн. працездатного населення. За кількістю малих підприємств, що припадають на 10 тис населення, Україна ще в кілька разів відстає від країн Балтії та Росії, у 10 разів – від Румунії та Словенії, у 50 разів – від Польщі, Угорщини, Чехії [5,с.49]. Попробуємо знайти відповіді на питання чому ланка, яка витягувала із економічних прірв цілий ряд країн, незважаючи на велику в ній суспільну потребу так кволо розвивається в Україні.

До основних чинників гальмування розвитку малого бізнесу належать: закостенілість економічного мислення заангажованого радянською ідеологією населення та керівників усіх рівнів в пострадянському періоді; неприйняття позитивної ролі підприємців у ринкових перетвореннях окремими верствами населення, складність психологічної адаптації суспільства до нового соціального інституту; невпевненість підприємців у стабільності умов ведення бізнесу; психологічний неспокій та напруженість у підприємницькому середовищі; низький рівень функціональних можливостей ділової етики; нестача економічної обізнаності та кваліфікованих кадрів; відсутність розгалуженої мережі організаційних і управлінських організацій, інформаційного забезпечення чи послуг іншого роду малим підприємствам; донедавна діюча класична чиновницько-бюрократична корумпована система управління державою та економікою; надмірне втручання органів державної влади в діяльність суб'єктів господарювання; недосконалість правового законодавства, нормативних актів, як її правових регуляторів; відсутність чітко сформульованої через систему правових актів державної політики у сфері підтримки малого бізнесу; наявність адміністративних бар'єрів реєстрація, ліцензування, сертифікація, система контролю та дозвільної практики, регулювання орендних відносин...; нескоординованість, хаотичність, фрагментарність державної політики підтримки малого бізнесу; невпорядкованість відносин власності та корпоративних прав; дефіцит виробничих площ та приміщень; складність одержання та високі процентні ставки за кредити, відсутність фінансової підтримки; відсутність внутрішніх мотивацій для інвестицій та впровадження нових технологій; надмірний податковий тиск і обтяжлива система обліку та статистичної звітності; нерозвиненість системи гарантій та страхування діяльності малих підприємств; нерозвиненість ринкової інфраструктури; відсутність належного захисту внутрішнього ринку зі сторони держави від контрабандних та контрафактних товарів; відсутність належного захисту зі сторони правоохоронних органів від тиску кримінальних структур та іллігитимної тіньової економіки.

За оцінкою керівників малих підприємств, серед проблем, які заважають розвиткові малого бізнесу в Україні, на першому місці – високі податки /95%/, на другому – їх велика кількість /82%/, далі – часті зміни законодавства /60%/ та звітності /70%/ а також складність отримання кредиту /16%/ та тиск з боку місцевої влади /9%/. Також слід зазначити велику кількість перевірок малих підприємств органами державної влади [5,с.49]. Опитувані

скаржаться на дії мафіозних структур і рекет (близько 80%), на обмеження торгівлі, за межами України (88%), на умови оренди та купівлі приміщень (78%), отримання банківських кредитів (89%), на податкову політику держави (87,3%). Стає очевидним, що саме державі належить провідна роль у формуванні сприятливого середовища для розвитку підприємництва та малого бізнесу[1, с.81].

Вирішенням проблеми фінансування малого бізнесу може стати застосування інтеграційних форм фінансової підтримки і відповідних їм фінансових технологій лізингу, франчайзингу, венчурного фінансування, кооперативного кредитування. Для їх запровадження в Україні необхідно здійснити низку заходів правового та організаційного характеру. Послаблення податкового тиску вимагає вдосконалення податкового законодавства. Ключовими напрямками розвитку і підтримки малого підприємництва мають бути, насамперед, такі: усвідомлення суспільством ролі та місця малого бізнесу як невід'ємної складової системи гарантій національної безпеки, оскільки розвинуте й ефективне мале підприємництво є потужною противагою будь-яким соціально-політичним і економічним потрясінням; де бюрократизація діяльності органів, уповноважених здійснювати державну політику з розвитку підприємництва, підвищення їх моніторингової та аналітико-прогнозої ролі, якісне поліпшення координації зусиль щодо ресурсного, насамперед фінансового, забезпечення малого бізнесу; системна взаємодія законодавчої, виконавчої та судової гілок державної влади у здійсненні регуляторної політики, підвищення відповідальності органів державної влади і органів місцевого самоврядування за прийняті рішення та їх наслідки; дієвий захист малого бізнесу.

Настає час переходу від державної політики підтримки малого бізнесу до політики ділового партнерства. Експерти інституту конкурентного суспільства визначили два основних принципи, які забезпечать більш ефективний рівень співпраці влади та підприємців. Перший – принцип відповідності – полягає в тому, що державна політика щодо малого підприємництва повинна відповідати його потребам, інтересам і вимогам. Має бути зворотний зв'язок, щоб держава отримувала достовірну інформацію про реальні проблеми цього сектора, не керувала, а коригувала його діяльність. Другий – принцип тиску, згідно з яким підприємцям необхідно самим активно захищати свої права, переконувати політиків у тому, що завдяки реалізації інтересів сектора малого підприємництва держава матиме ті чи інші переваги.

Література

1. Арсеєнко А. та ін. Портрет без ретуші та поки що без рами: Цивілізований бізнес // Віче.-1994-№12 с.81-93.
2. Варналій З.С. Основи підприємницької діяльності К.: Знання України, 2003-407 с.678.
3. Габаченко О. Мале підприємництво в Україні та Росії відбулося. Урядовий кур'єр 05.09.2002 р.
4. Григоренко В. Як підтримати мале підприємництво. Юридичний вісник України. 2001 р. № 65.
5. Дьякон Ю. Ще раз про малий бізнес // Економіка України -2000-№7 с.47-51.

*Лілія Мамус
наук.керівник – доц. Т.С. Олійник*

THE FUNCTIONS AND USAGE OF COLLEGE SLANG

The aim of the article is to study the functions and usage of college slang, the peculiarities of its usage.

Much has been written on the subject of slang that is contradictory and at the same time very interesting. There are different interpretations of this notion.

The Oxford English Dictionary defines slang as "language of a highly colloquial style, considered as below the level of standard educated speech, and consisting either of new words or of current words employed in some special sense." [8]

A USA Today article says, "...Take words already in use, imbue them with new connotations that have meaning for you and a circle of like-minded or like-aged acquaintances, and you have codes that signal you are part of a group."

Slang is a complex and lively form of language, interesting to linguists not only for its forms but for the reactions people have in both embracing and rejecting slang. Slang often arises as a form of in-group communication, and attempt to identify with one's friends, family, social class, occupation, ethnic group, or age mates. It can be a kind of private language, devised to keep out the uninitiated or to test just who is a member of a particular group. It can also be a kind of shorthand, an informal style